

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 23. januára 2019 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb pracovníkov – Rovnosť zaobchádzania – Dane z príjmov – Príspevky na sociálne zabezpečenie – Pracovník, ktorý počas kalendárneho roka opustil holandský štát svojho zamestnania – Uplatnenie zásovo proporcionálneho pravidla na zníženie odvodu príspevkov“

Vo veci C-272/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) z 12. mája 2017 a doručený Súdnemu dvoru 18. mája 2017, ktorý súvisí s konaním:

K. M. Zyla

proti

Staatssecretaris van Financiën,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda Súdneho dvora K. Lenaerts, vykonávajúci funkciu predsedu desiatej komory, sudcovia F. Biltgen a E. Levits (spravodajca),

generálny advokát M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú zásu konania a po pojednávaní z 30. mája 2018,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- K. M. Zyllová, v zastúpení: S. C. W. Douma, profesor,
- holandská vláda, v zastúpení: M. L. Noort a M. K. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,
- Európska komisia, v zastúpení: M. van Beek a M. Kellerbauer, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. júla 2018,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 45 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi pani Zyllovou a Staatssecretaris van Financiën (štátny tajomník pre financie, Holandsko) vo veci určenia výšky zásovo proporcionálneho zníženia

odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpečenie, ktoré je povinná platiť.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 3 ods. 1 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72) znie:

„Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

- a) nemocenské dávky;
- b) dávky v materstve a rovnocenné dávky v otcovstve;
- c) dávky v invalidite;
- d) dávky v starobe;

...“

4 Článok 4 tohto nariadenia stanovuje:

„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak, osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, poberajú tie isté dávky a majú tie isté povinnosti podľa právnych predpisov ktoréhokoľvek členského štátu ako štátni príslušníci daného členského štátu.“

5 Článok 5 písm. a) uvedeného nariadenia znie takto:

„Pokiaľ nie je v tomto nariadení ustanovené inak a vzhľadom na osobitné vykonávacie ustanovenia, platí toto:

- a) ak podľa právnych predpisov príslušného členského štátu má poskytnutie dávok sociálneho zabezpečenia a iného príjmu určité právne účinky, príslušné ustanovenia takýchto právnych predpisov sa uplatňujú tiež na poskytnutie rovnocenných dávok získaných podľa právnych predpisov iného členského štátu, alebo na príjem získaný v inom členskom štáte“.

6 Hlava II nariadenia č. 883/2004, nazvaná „Určenie príslušnosti právnych predpisov“, obsahuje článok 11, ktorý stanovuje:

„1. Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného členského štátu. Tieto právne predpisy sa určujú v súlade s touto hlavou.

...

3. S výhradou článkov 12 až 16:

- a) osoba vykonávajúca činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba v členskom štáte podlieha právnym predpisom tohto členského štátu;

...

- e) ktorákoľvek iná osoba, na ktorú sa písm. a) až d) nevzťahujú, podlieha právnym predpisom

holandského štátu bydliska,...

Holandské právo

7 Podľa článku 8.1 Wet op de inkomstenbelasting 2001 (zákon z roku 2001 o dani z príjmov) sa daň z príjmu a príspevky na sociálne zabezpečenie odvádzajú daňovým orgánom prostredníctvom odvodu, ktorý tento článok kvalifikuje ako kombinovaný. Celková suma „kombinovaného odvodu“, ktorú má osoba zaplatiť, sa stanoví súčtom dane z príjmov zo zárobkovej činnosti a z ďalších zdrojov, ako napr. z prenájmu a úspor, a z príspevkov na sociálne zabezpečenie. Uvedený článok stanovuje, že sadzba „kombinovaného odvodu“ je sadzba, ktorá vyplýva z danej sadzby pre prvú časť a zo sadzby uplatniteľných príspevkov. Tento zákon tiež stanovuje, že suma tohto „kombinovaného odvodu“ sa môže znížiť, pričom „zníženie kombinovaného odvodu“ sa chápe, v zmysle toho istého článku, ako celková suma zníženia odvodu pripadajúceho na daň z príjmu v kombinácii so sumou zníženia odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpečenie.

8 Podľa článku 8.10 zákona z roku 2001 o dani z príjmov sa „všeobecné zníženie odvodu“ vzťahuje na všetkých daňovníkov. V roku 2013 to bolo 2 001 eur.

9 Príspevky na sociálne zabezpečenie sú upravené v Algemene Ouderdomswet (všeobecný zákon o starobnom dôchodkovom poistení), Algemene Nabestaandenwet (všeobecný zákon o dôchodkovom zabezpečení pozostalých) a Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (všeobecný zákon o osobitných nákladoch na zdravotnú starostlivosť). Poistenými osobami v týchto troch poistných systémoch sú osoby s bydliskom v Holandsku, ako aj na území iného štátu, ak podliehajú dani z príjmu z dôvodu zamestnania v tomto holandskom štáte.

10 Článok 9 Wet financiering sociale verzekeringen (zákon o financovaní sociálneho zabezpečenia, ale len „WFSV“) upravuje:

„Príspevkami na sociálne zabezpečenie, ktoré sa majú zaplatiť, sú príspevky na sociálne zabezpečenie zredukované o zníženie odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpečenie, ktoré sa vzťahuje na osobu podliehajúcu povinnosti platiť príspevky na sociálne zabezpečenie.“

11 Článok 12 ods. 1 písm. a) až c) WFSV stanovuje podmienky „všeobecného zníženia“ odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpečenie. V odseku 3 tohto ustanovenia sa spresňuje, že na toto zníženie má nárok každá osoba, ktorá platila príspevky počas celého kalendárneho roka.

12 Článok 2.6a Regeling Wet financiering sociale verzekeringen (vykonávacia vyhláška k zákonu o financovaní sociálneho zabezpečenia, ale len „vykonávacia vyhláška“) stanovuje:

„V prípade osoby, ktorá nie je povinná odvádzať príspevky na sociálne poistenie počas časti kalendárneho roka z iného dôvodu, ako je úmrtie, sa zníženie uvedené v článku 12 ods. 1 písm. a), b) a c) WFSV časovo proporcionálne, to znamená proporcionálne k obdobiu príspevkovej povinnosti za príslušný kalendárny rok, zníži.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

13 Pani Zylová, poľská štátna príslušníčka, pracovala v Holandsku od 1. januára do 21. júna 2013, pričom bola v tomto období poistená v holandskom všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia a mala povinnosť platiť príslušné príspevky na sociálne zabezpečenie. Pani Zylová sa následne vrátila do Poľska, kde si zriadila svoje bydlisko a kde počas roka 2013 nevykonávala

žiadnu zárobkovú ?innos?.

14 Za prácu vykonanú v priebehu roku 2013 v Holandsku mala pani Zylová príjem vo výške 9 401 eur. Z tejto sumy bolo zrazených 1 399 eur z titulu dane z príjmu zo závislej ?innosti. Dotknutá osoba podliehala tiež povinnosti zaplati? sumu 2 928 eur z titulu príspevkov na sociálne zabezpe?enie. Pri stanovení jej da?ového výmeru za tento rok na základe vnútroštátneho práva bolo pani Zylovej, ako holandskému rezidentovi, poskytnuté všeobecné zníženie dane týkajúce sa výšky dane z príjmu, ako aj príspevkov na sociálne zabezpe?enie. Od dane z príjmu a splatných príspevkov na sociálne zabezpe?enie sa tak odpo?itala suma 1 254 eur z titulu všeobecného zníženia, ako aj suma 840 eur z titulu zníženia pre zamestnancov. Vnútroštátny súd spres?uje, že vzh?adom na to, že dotknutá osoba od 22. júna 2013 už viac nebola povinná odvádza? príspevky na sociálne zabezpe?enie, da?ová správa znížila pod?a ?lánku 2.6a vykonávacej vyhlášky podiel na všeobecnom znížení odvodu zodpovedajúceho týmto príspevkom ?asovo proporcionálne k obdobiu príspevkovej povinnosti pani Zylovej po?as roka 2013.

15 Z dôvodu, že žaloba proti tomuto da?ovému výmeru podaná pani Zylovou na rechtbank Zeeland?West?Brabant (Okresný súd Zeeland?West?Brabant, Holandsko), ktorou namietala, že ?lánok 2.6a vykonávacej vyhlášky vedie k rozdielnemu zaobchádzaniu medzi rezidentmi a nerezidentmi predstavujúcemu prekážku vo?ného pohybu pracovníkov zaru?enému ?lánkom 45 ZFEÚ, bola zamietnutá, podala pani Zylová proti tomuto rozsudku odvolanie na Gerechtshof 's?Hertogenbosch (Odvolací súd Hertogenbosch, Holandsko). Odvolací súd tiež zamietol tvrdenia žalobkyne v konaní vo veci samej z dôvodu, že vzh?adom na to, že v Holandsku bola v zmysle ?lánku 45 ZFEÚ zamestnaná len ur?itý ?as, nemohla požadova? poskytnutie celkovej sumy všeobecného zníženia odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpe?enie. Odvolací súd tiež poukázal na to, že vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje obmedzenie výšky všeobecného zníženia odvodu, nezavádza rozdielne zaobchádzanie, pretože výška zníženia závisí od toho, ?i je osoba poistená v systéme sociálneho zabezpe?enia, a od doby trvania povinnosti plati? príspevky.

16 Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd Holandska), ktorý rozhoduje o odvolaní, sa pýta na zlu?ite?nos? ?iasto?ného zníženia odvodu uplatneného v prípade pani Zylovej s právom Únie a predovšetkým s judikatúrou Súdneho dvora.

17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že ?lánok 45 ZFEÚ by sa mal vyklada? v tom zmysle, že nebráni uplatneniu zníženia odvodu príspevkov na sociálne zabezpe?enie ?asovo proporcionálneho k obdobiu poistenia da?ovníka, kladie si však otázku, ?i pracovník, ktorý získal všetky ro?né príjmy v ?lenskom štáte, v ktorom nemá bydlisko alebo kde sa už nezdržiava, by nemal ma? nárok na zníženie odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpe?enie v celom rozsahu, hoci tento pracovník nebol poistený v systéme sociálneho zabezpe?enia v tomto ?lenskom štáte po?as celého roka.

18 Za týchto podmienok Hoge Raad der Nederlanden (Najvyšší súd, Holandsko) rozhodol preruši? konanie a položi? Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Treba ?lánok 45 ZFEÚ vyklada? v tom zmysle, že bráni predpisu ?lenského štátu, pod?a ktorého pracovník, ktorý má v súlade s nariadením [Rady (EHS) ?. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplat?ovaní systémov sociálneho zabezpe?enia na zamestnancov, samostatne zárobkovo ?inné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spolo?enstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) ?. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3)] alebo s nariadením ?. 883/2004 iba po?as ?asti kalendárneho roka ú?as? na sociálnom poistení ?lenského štátu, môže pri odvodoch pripadajúcich na sociálne príspevky využi? iba ?asovo proporcionálne vymeranú ?as? z podielu na všeobecnom znížení pripadajúceho na sociálne príspevky, ur?enú pod?a doby poistenia, ke? tento pracovník nie je po?as zvyšnej

„asti kalendárneho roka v danom členskom štáte sociálne poistený, počas tohto obdobia býva v inom členskom štáte a (takmer) všetky svoje ročné príjmy dosiahol v prvom uvedenom členskom štáte?“

O prejudiciálnej otázke

19 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 45 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, ktorá na účely stanovenia výšky príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré má pracovník zaplatiť, upravuje, že zníženie odvodu pripadajúceho na tieto príspevky, na ktoré má pracovník nárok za kalendárny rok, je proporcionálne k obdobiu, v ktorom bol tento pracovník poistený v systéme sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu, čím z ročného zníženia vylučuje počas tohto zníženia v závislosti od obdobia, v ktorom tento pracovník nebol v tomto systéme poistený, pričom býval v inom členskom štáte, kde nevykonával pracovnú činnosť.

20 Podľa ustálenej judikatúry každý občan Európskej únie, ktorý bez ohľadu na miesto svojho bydliska a svoju štátnu príslušnosť využil právo na voľný pohyb pracovníkov a vykonával pracovnú činnosť v inom členskom štáte než v štáte svojho pôvodu, spadá do pôsobnosti článku 45 ZFEÚ (rozsudok zo 7. marca 2018, DW, C-651/16, EU:C:2018:162, bod 18 a citovaná judikatúra).

21 Z toho vyplýva, že situácia pani Zylovej, poľskej štátnej príslušníčky, ktorá sa premiestnila do Holandska na účely výkonu zamestnania od 1. januára 2013 do 21. júna 2013, spadá do pôsobnosti článku 45 ZFEÚ.

22 Z judikatúry Súdneho dvora tiež vyplýva, že cieľom všetkých ustanovení Zmluvy FEÚ upravujúcich voľný pohyb osôb je uľahčiť štátnym príslušníkom Únie vykonávanie pracovnej činnosti akejkoľvek povahy na území Únie, pričom tieto ustanovenia bránia prijatiu opatrení, ktoré by mohli znevýhodňovať týchto štátnych príslušníkov, keby chceli vykonávať hospodársku činnosť na území iného členského štátu (rozsudok zo 7. marca 2018, DW, C-651/16, EU:C:2018:162, bod 21 a citovaná judikatúra).

23 Ustanovenia, ktoré bránia alebo odrádzajú štátneho príslušníka členského štátu opustiť svoj štát pôvodu s cieľom výkonu práva voľného pohybu, sú tak prekážkami tejto slobody, aj keď sa uplatňujú nezávisle od štátnej príslušnosti dotknutých pracovníkov (rozsudky zo 16. februára 2006, Rockler, C-137/04, EU:C:2006:106, bod 18, ako aj zo 16. februára 2006, Öberg, C-185/04, EU:C:2006:107, bod 15 a citovaná judikatúra).

24 V tejto súvislosti treba pripomenúť, podobne ako holandská vláda vo svojich písomných pripomienkach, že zásada rovnosti zaobchádzania zakotvená v článku 45 ZFEÚ zakazuje nielen zjavnú diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ale aj akúkoľvek skrytú formu diskriminácie, ktorá v dôsledku uplatnenia iných kritérií rozlišovania v skutočnosti vedie k rovnakému výsledku. Pokiaľ vnútroštátne ustanovenie nie je objektívne odôvodnené a primerané sledovanému cieľu, treba ho napriek jeho uplatňovaniu bez ohľadu na štátnu príslušnosť považovať za nepriamo diskriminačné, ak je samotnou svojou povahou spôsobilé dotknúť sa viac migrujúcich pracovníkov než vnútroštátnych pracovníkov, pričom v dôsledku toho hrozí, že podstatnejšie znevýhodní migrujúcich pracovníkov (rozsudok z 5. decembra 2013, Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken, C-514/12, EU:C:2013:799, body 25 a 26).

25 V prejednávanej príhode má článok 2.6a vykonávacej vyhlášky rovnaký vplyv na všetky osoby, ktoré neboli povinné platiť príspevky na sociálne zabezpečenie počas asti kalendárneho roka, pričom nerozlišuje na základe ich štátnej príslušnosti. Ako uviedol generálny advokát v bode 47 svojich návrhov, uvedené ustanovenie nezakladá preto žiadnu priamu diskrimináciu na základe

štátnej príslušnosti.

26 Na to, aby bolo možné určiť opatrenie kvalifikované ako nepriamo diskriminované, však nie je nevyhnutné, aby zvýhodňovalo všetkých vnútroštátnych príslušníkov alebo znevýhodňovalo len štátnych príslušníkov iných členských štátov s výnimkou vlastných vnútroštátnych príslušníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. decembra 2014, Larcher, C-523/13, EU:C:2014:2458, bod 32 a citovanú judikatúru). Okrem toho z judikatúry citovanej v bodoch 22 a 23 tohto rozsudku vyplýva, že aj prekážky voľného pohybu pracovníkov, ktoré nemajú diskriminačný charakter, sú v zásade výnimkou 45 ZFEÚ zakázané.

27 V prejednávanej veci treba na účely stanovenia, či článok 2.6a uvedenej vyhlášky predstavuje nepriamo diskriminované opatrenie alebo prekážku voľného pohybu pracovníkov, v prvom rade určiť daňovú alebo sociálnu povahu tohto ustanovenia, keďže pravidlá práva Únie sa v oboch prípadoch líšia.

28 V tejto súvislosti treba uviesť, ako bolo konštatované v bodoch 7 a 14 tohto rozsudku, že zníženie odvodu z titulu príspevkov na sociálne zabezpečenie je stanovené v právnej úprave týkajúcej sa vymerania dane z príjmu fyzickým osobám, ktorá kombinuje systém výberu dane z príjmu fyzických osobám, na ktoré sa vzťahuje, ako aj systém výberu príspevkov na sociálne zabezpečenie týchto osobám.

29 Hoci sa dane a príspevky na sociálne zabezpečenie odvádzajú v kombinovanej forme, daňové príjmy sú určené pre všeobecný štátny rozpočet, zatiaľ čo príjmy z príspevkov na sociálne zabezpečenie sú určené pre fond systému sociálneho zabezpečenia, pre ktorý sa príslušný príspevok vyberá. Vnútroštátny súd spresňuje, že systematika zníženia odvodov rozlišuje medzi časťou tohto zníženia pripadajúcou na daň a časťou tohto zníženia pripadajúcou na príspevky na sociálne zabezpečenie. Dodáva, že podľa článku 12 ods. 1 WFSV existuje nárok na časť zníženia odvodu pripadajúceho na tieto príspevky iba vtedy, ak je dotknutá osoba povinná tieto príspevky platiť.

30 Z toho vyplýva, že právna úprava dotknutá v spore vo veci samej sa týka odvodov, ktoré sú špecificky a priamo určené na financovanie sociálneho zabezpečenia. Táto právna úprava tak vykazuje priamu a dostatočne relevantnú súvislosť so zákonmi, ktoré upravujú odvetvia sociálneho zabezpečenia vymenované v článku 3 nariadenia č. 883/2004, a teda spadá do pôsobnosti uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 27 a citovanú judikatúru). Spor vo veci samej sa tak týka možného obmedzenia voľného pohybu pracovníkov v dôsledku opatrení sociálnej povahy, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia.

31 Za týchto okolností nie sú zásady stanovené judikatúrou týkajúcou sa podmienok, ktorými sa riadi zdaniteľnosť daňou z príjmu zo závislej činnosti, vyplývajúce predovšetkým z rozsudkov zo 14. februára 1995, Schumacker (C-279/93, EU:C:1995:31), a zo 16. októbra 2008, Renneberg (C-527/06, EU:C:2008:566), ktorých sa pani Zylová dovoláva vo svojich pripomienkach, uplatniteľné na takú situáciu, ako je situácia dotknutá vo veci samej.

32 Okolnosť zdôraznená vnútroštátnym súdom, že vyrovnávací mechanizmus umožní započítať časť zníženia príspevkov na sociálne zabezpečenie voči dani z príjmu, čím sa táto daň zníži, pokiaľ je suma príspevkov na sociálne zabezpečenie nižšia než zníženie uplatniteľné na uvedené príspevky, toto posúdenie nespochybňuje.

33 Súdny dvor už mal príležitosť konštatovať, že osoby, ktoré sú poistené v holandskom systéme sociálneho zabezpečenia, len výnimočne požívajú výhody zníženia dane z dôvodu sociálnych poistení, pretože iba v prípade, keď si poistená osoba nemôže započítať zníženia

príspevkov so splatnými príspevkami, si môže nárokovať také zníženie dane (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, bod 47). Z toho vyplýva, že existencia vyrovnávacieho mechanizmu uvedeného v bode 32 tohto rozsudku nemá vplyv na povahu zníženia príspevkov na sociálne zabezpečenie stanoveného holandským právom, ktoré, ako uviedol generálny advokát v bode 56 svojich návrhov, má konkrétne za cieľ kompenzovať vynaložené hospodárske úsilie, ktoré pre pracovníka predstavujú príspevky na sociálne poistenie.

34 Z ustálenej judikatúry tak vyplýva, že aj keď si členské štáty v zásade ponechávajú svoju právomoc organizovať svoje systémy sociálneho zabezpečenia, musia pri výkone tejto právomoci prinajmenšom dodržiavať právo Únie a najmä ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu pracovníkov (pozri najmä rozsudok z 13. júla 2016, Pöpperl, C-187/15, EU:C:2016:550, bod 22 a citovanú judikatúru).

35 Z dôvodu, že vnútroštátne ustanovenie dotknuté vo veci samej spadá do holandského systému sociálneho zabezpečenia, treba po druhé určiť, či ako také predstavuje nepriamo diskriminačné opatrenie alebo prekážku voľného pohybu pracovníkov.

36 V tejto súvislosti spadá situácia pani Zylovej, ako bolo uvedené v bode 30 tohto rozsudku, do pôsobnosti pravidiel koordinácie sociálneho zabezpečenia vyplývajúcich z nariadenia č. 883/2004.

37 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že s cieľom zabezpečiť voľný pohyb pracovníkov Únie a vychádzajúc vo vzťahu k rôznym vnútroštátnym právnym predpisom zo zásady rovnosti zaobchádzania, nariadenie č. 1408/71, neskôr nariadenie č. 883/2004, zaviedli koordinovaný systém, ktorý upravuje najmä určovanie právnych predpisov uplatniteľných na zamestnancov, ktorí za rôznych okolností využívajú svoje právo na voľný pohyb (rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 34 a citovaná judikatúra).

38 Dôsledkom komplexného charakteru systému kolíznych noriem je, že zákonodarcom každého členského štátu sa odníma právomoc určiť podľa vlastnej úvahy rozsah a podmienky uplatňovania svojej vnútroštátnej právnej úpravy, pokiaľ ide o osoby, ktoré im podliehajú, a pokiaľ ide o územie, v rámci ktorého majú vnútroštátne ustanovenia účinky (rozsudok z 26. februára 2015, de Ruyter, C-623/13, EU:C:2015:123, bod 35 a citovaná judikatúra).

39 V konaní vo veci samej podliehala pani Zylová v súlade s článkom 11 ods. 1 a článkom 11 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 883/2004 počas obdobia výkonu svojej pracovnej činnosti ako zamestnanec v Holandsku právnym predpisom tohto členského štátu a bola poistená v holandskom systéme sociálneho zabezpečenia. Vďaka tomuto poisteniu mala pani Zylová v rámci uvedeného obdobia nárok na zníženie odvodu pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpečenie. Naopak, hneď ako pani Zylová prestala byť poistená v holandskom systéme sociálneho zabezpečenia, a nemala tak naďalej povinnosť platiť príspevky po tom, čo odišla z Holandska a vrátila sa do členského štátu jej pôvodu, nemohla si na základe článku 2.6a vykonávacej vyhlášky nárokovať celú sumu zníženia odvodu príspevkov na sociálne zabezpečenie.

40 Ide preto iba o druhú časť roku 2013, keď mala právna úprava dotknutá vo veci samej za následok rozdielne zaobchádzanie v prípade pani Zylovej a v prípade osoby, ktorá bola poistená v holandskom systéme sociálneho zabezpečenia počas celého tohto roka. Takáto osoba totiž, aj keď rovnako ako pani Zylová nezískala v druhej časti roku žiadny príjem, mala nárok na celkové zníženie príspevkov, prioritne započítané voči príspevkom na sociálne zabezpečenie a subsidiárne voči jej daniam. To znamená, že pri ekvivalentnom príjme vedie uplatnenie celkového zníženia pripadajúceho na príspevky na sociálne zabezpečenie na osobu, ktorá je poistená po

celý rok v holandskom systéme sociálneho zabezpečenia, k nižšiemu sociálnemu alebo dokonca daňovému zaťaženiu, než je zaťaženie osoby, ktorá prestala byť v priebehu toho istého roku v uvedenom systéme poistená.

41 S prihliadnutím na pravidlo použitia právnych predpisov v sociálnej oblasti len jedného členského štátu, upravené v článku 11 ods. 1 nariadenia č. 883/2004, a pravidlo upravené v odseku 3 písm. e) uvedeného článku, podľa ktorého osoba, ktorá nevykonáva činnosť ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, podlieha právnym predpisom členského štátu bydliska, osoba, ktorá sa nachádza v situácii pani Zylovej, už nespadá pod holandský systém sociálneho zabezpečenia po tom, ako ukončila svoju zárobkovú činnosť v tomto členskom štáte a nemala tam už bydlisko.

42 Z toho vyplýva, ako správne uviedol generálny advokát v bode 63 svojich návrhov, že s prihliadnutím na povahu dotknutej právnej úpravy sa musí konštatovať objektívny rozdiel medzi situáciou osoby, ktorá ako pani Zylová prestala byť poistená v holandskom systéme sociálneho zabezpečenia v danom roku, a pracovníkom, ktorý zostal v tomto systéme sociálneho zabezpečenia počas celého tohto roka.

43 Súdny dvor okrem toho rozhodol, že z vnútornej logiky vnútroštátneho systému sociálneho zabezpečenia vyplýva vyhradenie výhody zníženia príspevkov výlučne osobám, ktoré do systému odvádzajú svoje príspevky, t. j. v ňom poisteným osobám (rozsudok z 8. septembra 2005, Blanckaert, C-512/03, EU:C:2005:516, bod 49).

44 Navyše, ako bolo pripomenuté v bode 22 tohto rozsudku, cieľom všetkých ustanovení Zmluvy upravujúcich voľný pohyb osôb je uľahčiť občanom Únie vykonávanie pracovnej činnosti akejkoľvek povahy na území Únie, pričom tieto ustanovenia bránia prijatiu opatrení, ktoré by mohli znevýhodňovať týchto štátnych príslušníkov, keby chceli vykonávať hospodársku činnosť na území členského štátu odlišného od ich členského štátu pôvodu. V tejto súvislosti majú štátni príslušníci členských štátov predovšetkým právo vyplývajúce priamo zo Zmluvy o FEÚ opustiť svoj členský štát pôvodu na účely odchodu na územie iného členského štátu a zdržiavať sa na jeho území na účely výkonu hospodárskej činnosti (rozsudok z 18. júla 2017, Erzberger, C-566/15, EU:C:2017:562, bod 33 a citovaná judikatúra).

45 Primárne právo Únie však pracovníkovi nezaručuje, že presťahovanie do iného členského štátu, než je jeho členský štát pôvodu, je vo veciach sociálneho zabezpečenia neutrálne, pričom takéto presťahovanie vzhľadom na rozdiely existujúce medzi režimami a právnymi poriadkami členských štátov môže byť pre dotknutú osobu v jednotlivých prípadoch viac alebo menej výhodné (rozsudok z 18. júla 2017, Erzberger, C-566/15, EU:C:2017:562, bod 34 a citovaná judikatúra). Právo Únie totiž iba zaručuje, že na pracovníkov vykonávajúcich činnosť na území iného členského štátu, než je členský štát pôvodu, sa vzťahujú rovnaké podmienky ako na pracovníkov tohto iného štátu.

46 S prihliadnutím na vyššie uvedené nemožno článok 2.6a vykonávacej vyhlášky považovať ani za nepriamo diskriminačné ustanovenie, ani za prekážku voľného pohybu pracovníkov zakázanú článkom 45 ZFEÚ.

47 Napokon na rozdiel od tvrdenia Európskej komisie nemožno toto posúdenie spochybniť rozsudkami z 26. januára 1999, Terhoeve (C-18/95, EU:C:1999:22), a z 8. mája 1990, Biehl (C-175/88, EU:C:1990:186).

48 Prvý z týchto dvoch rozsudkov sa totiž týkal hradenia príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré mal platiť pracovník iba vyslaný z členského štátu jeho pôvodu, a ktorý preto podľa koordinačných pravidiel stanovených v nariadení č. 1408/71 zostal počas celého dotknutého

obdobia poistený v systéme sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu aj napriek jeho vyslaniu do iného členského štátu. Taká situácia sa podstatne líši od situácie, keď, ako je to v prejednávanej veci, pracovník prestane byť poistený v systéme sociálneho zabezpečenia niektorého členského štátu po skončení zárobkovej činnosti v tomto štáte a po tom, čo preniesol svoje bydlisko do iného členského štátu.

49 Pokiaľ ide o druhý rozsudok, stačí konštatovať, že rozdielne zaobchádzanie, o ktoré ide v tomto druhom rozsudku, sa na rozdiel od rozdielného zaobchádzania dotknutého v prejednávanej veci nevzťahovalo na vnútroštátny systém sociálneho zabezpečenia, a nespadálo preto do systému koordinovaných pravidiel v oblasti sociálnych právnych predpisov stanovených v nariadení č. 1408/71, ktoré bolo neskôr nahradené nariadením č. 883/2004.

50 Za týchto podmienok treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá na účely stanovenia výšky príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré má pracovník zaplatiť, upravuje, že zníženie odvodu pripadajúceho na tieto príspevky, na ktoré má pracovník nárok za kalendárny rok, je proporcionálne k obdobiu, v ktorom bol pracovník poistený v systéme sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu, čím z rovného zníženia vylučuje proporcionálny podiel tohto zníženia zodpovedajúci obdobiu, v ktorom tento pracovník nebol poistený v tomto systéme a býval v inom členskom štáte, kde nevykonával zárobkovú činnosť.

O trovách

51 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 45 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá na účely stanovenia výšky príspevkov na sociálne zabezpečenie, ktoré má pracovník zaplatiť, upravuje, že zníženie odvodu pripadajúceho na tieto príspevky, na ktoré má pracovník nárok za kalendárny rok, je proporcionálne k obdobiu, v ktorom bol pracovník poistený v systéme sociálneho zabezpečenia uvedeného členského štátu, čím z rovného zníženia vylučuje proporcionálny podiel tohto zníženia zodpovedajúci obdobiu, v ktorom tento pracovník nebol poistený v tomto systéme a býval v inom členskom štáte, kde nevykonával zárobkovú činnosť.

Podpisy

* Jazyk konania: holandčina.